

ಸ್ನೇಹಕಾರಯದ ಸುಖ

ಸ್ನೋ ಲಕಾಯದವರು ಇತ್ತಿಚನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ
ಧ್ರುವಚಾಗಿ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.
ಹಿಂದೆಲ್ಲಾ ಸ್ನೇಹಕಾರಯದವರು
ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದರು ಅಂತ ಹಳೆ
ತಲೆಮಾರಿನ ಮಂದಿ ಹೇಳು ಇತಾರೆ.
ಮೈ ಬಗ್ಗಿ ದುಡಿದು, ಮುದ್ದೆ-ರೊಟ್ಟಿ
ತಿಂದು ಸ್ನೀಮ್ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು
ಅಂದಿನವರು. ಈಗಂತೂ ಪ್ರಸ್ತು
ಪ್ರಸ್ತು ಮುಕ್ಕಳಿಂದ ಹಿಡಿದು
ಹಡ ದ ರೆ ಯ ದ ವ ರು,
ಹದಿಹರೆಯ ಮೀರುತ್ತಿರು
ವರು, ವ್ಯಧರು—
ಹೀಗೆ ಬಹುಪಾಲು ಜನ
ಮುದ್ದೆ-ರೊಟ್ಟಿ ಮರೆತು,
ಮುಕ್ಕಳ್ಳವನ್ನು ತಿಂದು,
ಮೈ ಬಗ್ಗಿ ಕೆಲಸ
ಮಾಡುವುದ ಬಿಟ್ಟು
ಸ್ನೋ ಲ ಕಾ ಯ ದ ವ ರೇ
ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ.

ನನಗಂತೂ ಈ
ಸ್ನೇಹಕಾಯ ಅಂದರೆ
ಇರುಸು ಮುರುಸು.

ಹಾಗಂತ ನಾನೇನು ಸ್ನೀಮ್
ಅಲ್ಲ. ದಪ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ದಪ್ಪ ಆಗೋದು ನಂಗೆ
ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೂ ತಂಬಾ ಕಷ್ಟದ ವಿಕಾರ.
ಸಣ್ಣಿಗಿರುವವರನ್ನು ಕಂಡಾಗೆಲ್ಲ ಮನದೊಳಗೆ
ಸಣ್ಣ ಈಷ್ಟೆ. ಅದು ಹೇಗೆ ಅಮೇಲಂದು ಸ್ನೀಮ್
ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅಂತ ಒಗೋಳಗೆ ಕೊರಗುತ್ತಿದ್ದೆ.

ನಾನೇನು ಅಂತಹ ದಪ್ಪ ಇಲ್ಲ ಬಿಡಿ. ನಂಗೆ
ಮಾತ್ರ ಹಾಗೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದಲ್ಲ, ನನ್ನ ಬಂಧುಮಿತುರ
ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೂಡ ಹೌದು. ನನಗೂ
ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ನಾನೇನು ತಂಬಾ ದಪ್ಪ ಇಲ್ಲ
ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿದರೂ, ಸಣ್ಣ ಅಂತೂ ಇಲ್ಲ ಅನ್ನವ
ಸತ್ಯವನ್ನು ಮರೆಯಲಾದಿತೆ? ದಪ್ಪ ಆದರೆ ಫೇನೇನು
ತೊಂದರೆ ಅತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಹಾಗಾಗಿಯೇ
ಅತಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಏಂತಿಯಾಗಿ ಒಂದಿಷ್ಟು
ದಯಟ್, ವಾಕ್ ಮಾಡುವೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಉಂಟಿ
ತಿಂಡಿಗಳಿಗೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕುವ ಮೂಲಕ ತೂಕದ
ಯಂತೆ ಮೇಲೆರಲು ಪೂರಂಭಿದೆ ಕೂಡಲೇ
ಜಾಗತ್ತಾಗಿಬಿಡುವೆ. ‘ಎಮ್ಮೆಯಿದು ವರ್ಷದಿಂದ
ಹೀಗೆ ಇದ್ದಿರಿ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ?’ ಎಂದು
ಕೆಲವರು ಕೇಳಿದಾಗ ಶುಷ್ಣಿಯಾದರೂ, ನಾನು
ಅಮ್ಮೆ ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಸಣ್ಣ ಆಗಲೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ
ಅನ್ನೋ ವ್ಯಧಕೆ ಕಾಡುವುದೂ ಸುಳ್ಳಲ್ಲ.

ದಪ್ಪ ಆಗಿದ್ದರೂ ಕೆಲವು ಅನುಕೂಲಗಳಿವೆ
ಎಂದು ಈಚೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಂಗೆ
ಅನ್ನಿಸಿದೆ. ನಾವು ಆಗಳ್ಗೆ ಪ್ರವಾಸ ಹೋಗ್ತಾ

ಕಾಯಿದೆ ಅವರನ್ನು ಕರೆಯ, ನಮ್ಮ ಸೀಟೊನಲ್ಲಿ
ಕೂರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿರು. ಆಗ ದಪ್ಪಗಿರುವವರಿಗೆ ಆಗುವ
ಅನುಕೂಲ ಅಥವಾಗಿ, ಟೇ, ನಾನೂ
ಅಪರಷ್ಟೇ ದಪ್ಪ ಇರಬೇಕಿತ್ತು ಅಂತ ಆ
ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅನ್ನಿಸಿಟ್ಟಿತು.

ಓರು ಮುಗಿಯುವ ತನಕ ಅವರು
ನಮ್ಮ ಸೀಟೊನಲ್ಲಿ, ನಾವು ಅವರ
ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ.

ಮತ್ತೊಂದು ಫುಟನೆ
ಹೇಳಲೇಬೇಕು. ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್
ಡ್ರೋಟಿ ಅನ್ನೋದು
ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರರಿಗೆ
ಕಡ್ಡಾಯ. ನನಗೋ ಆ
ಆ ಡ್ರೋಟಿ ಎಂದರೆ
ಪಾರ್ಶ್ವ ಸ ೦ ಕ ಟಿ .
ಅದರಲ್ಲಿ ಲಗೇಜ್
ಹಿಡಿಯೋದು ಬಹು
ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸ. ಘ್ರಾಮಲೀ
ಜೊತೆ ಇದ್ದಾಗ ಈ
ಲಗೇಜ್ ಹೊರುವ
ಉಸಾಬಿ ನನಿರುವಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಕಷ್ಟದ ಅರಿವಿರುವ
ಮನೆಯವರು ಯಾವತ್ತಿಗೂ

ಲಗೇಜ್ ಹಿಡಿಯುವ ಕಷ್ಟ ಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲ.
ಆದರೆ, ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಡ್ರೋಟಿಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ನನ್ನ
ಲಗೇಜ್ ನಾನೇ ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಹೊತ್ತು
ವಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಬ್ರಾಡಬೇಕು. ಬಟ್ಟೆ, ಹಾಸಲು
ಹೊಬಿಯಲು ಬೆಡ್ ಸ್ಟ್ರೆಡ್, ಆತ್ಮಾಲಕ್ಕೆ ತಿಂಡಿ
ತಿನಿಸು, ನೀರು, ಹೀಗೆ ಹೊರೆ ತುಂಬಿದ ಬ್ಯಾಗು.
ಜೊತೆಗೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು. ಇನ್ನು
ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಹೊರಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ
ಸಂಕುಪ್ಯೋ ಸಂಕಟ.

ಒಮ್ಮೆ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಾನ್ ಡ್ರೋಟಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ
ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಇದ್ದ ಅಧಿಕಾರಿ, ಚುನಾವಣೆ
ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಂದ
ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಮ್ಮ ಟೆಂಪುಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ,
ನಮ್ಮ ಟೆಂಪುಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲವಿಗಂತ ಸ್ನೇಹಕಾಯದ
ಒಬ್ಬರನ್ನು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ನೋಡಿ, ‘ಅಯ್ಯೋ
ಮೆಡೆ, ನಿಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಲಗೇಜ್ ಹಿಡಿಯೋದೇ
ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ಈ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಎಲ್ಲಿ
ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಿಲ್ಲ! ಪಾಪ, ನಡೆಯೋದ ಕಷ್ಟ ನಿಮಗೆ.
ಈ ಹೊರೆ ನಿಮಗೆ ಬೇಡ ಬಿಡ’ ಅಂತ ಕನಿಕರ
ತೋರಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು
ನಾನು ಆಕೆಯಂತೆ ದಪ್ಪ ಇರಬೇಕಿತ್ತು ಅಂತ
ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಅನ್ನಿಸಿಟ್ಟಿತು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯಿಸಿ: feedback@sudha.co.in

ಸ್ವರೂಪವಾಗಲು ಹಲವರು

ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ನೇಹಕಾಯಿಗಳಿಗೆ ಇರುವ
ಅನುಕೂಲಗಳಿಂದ ಅರಿವು
ಅವರಿಗಿರುವುದಿಲ್ಲ.

■ ಎನ್ನ ಶೈಲಜಾ ಹಾಸನ್

ಇತ್ತೇವಿ. ಗುಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ ಹೋದಾಗ,
ನಮ್ಮೊಂದ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದವರಿಗೆ ತೊಂದರೆ
ಆಗಬಾರದು ಅಂತ, ಸರಿಯಾದ ಸಮಯಕ್ಕೆ
ಬರಲು, ಮತ್ತು ಹತ್ತಿ ಇಳಿಯಲು ಅನುಕೂಲ
ಆಗುತ್ತದೆ ಅಂತ ಮುಂದಿನ ಸೀಟನ್ನು ಮುಗಿದ
ಕಾಯಿರಿಸಿ ಬೆಂತುತ್ತಿದ್ದವೆ. ಈ ಬಾರಿ ಪ್ರವಾಸ
ಹೋದಾಗಲೂ ಹಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದ್ದವು. ಹೇಳಿದ
ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಬಂದು
ಬಿಸ್ ಹತ್ತಿ ಕೂರುತ್ತಿದ್ದ ನಮ್ಮನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ
ನಮ್ಮ ಟೊರ್ ಮಾನೇಜರ್, ‘ನಿವ್, ನಿಮ್ಮ
ಹಸ್ತಾಂಶ ಹಿಂದೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ ಮೇಡಂ. ಪಾಪ,
ಆ ದಪ್ಪ ಇದ್ದಾರಲ್ಲ ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆಯ
ಇಳಿಯಾದು ತಂಬಾ ಕಷ್ಟ. ಅವರು ಮುದೆ
ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲ್ಲಿ’ ಎಂದರು. ನಮ್ಮ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಗೂ